

§ 5.

Er der ikke aftalt noget om Betalingstiden, er Skyldneren forpligtet til at betale Gælden, saa snart Fordringshaveren forlanger det, og berettiget til at betale til enhver Tid.

Hvis et Gældsbrevs Forfaldsdag falder paa en Helligdag eller paa Grundlovsdagen den 5. Juni, udskydes Forfaldsdagen til den følgende Søndag. Dette gælder ogsaa, naar Gældsbrevet lyder paa Betaling inden en vis Frist, som udløber paa en Helligdag eller Grundlovsdagen.

Lyder et Gælds brev paa Betaling i (11.) Juni eller (11.) December Termin, regnes den 11. som Forfaldsdag, men Betaling, der erlægges senest den 18. i Maanedens, anses for rettidig. Ved andre Gældsbreve har Skyldneren kun Løbedage, naar det er aftalt.

§ 6.

Har Fordringshaverens Forhold hindret Betaling, skal Skyldneren, saa længe Hindringen varer, ikke svare Renter, selv om Gælden forud skulde forrentes.

Hvis rimelig Hensyntagen til Fordringshaveren efter Hindringens særlige Beskaffenhed kræver, at Skyldneren indsætter Beløbet i Bank eller Sparekasse, maa han tilsvare Fordringshaveren, hvad der vilde være indvundet herved.

§ 7.

Lyder Gælds brevet paa Mønt, der ikke er gangbar paa det Sted, hvor Betaling sker, kan Betalingen, medmindre andet er aftalt, ske enten i den Mønt, hvorpaa Gælds brevet lyder, eller i Stedets Mønt efter Værdien paa Betalingsdagen.

Betaler Skyldneren ikke i rette Tid et Gælds brev, hvis Mønt ikke er gangbar paa det Sted, hvor Betaling skal ske, og er Gælds brets Mønt faldet i Kurs, har Fordringshaveren Krav paa Erstatning for det Tab, han derved maatte have lidt. Hvis Omstændighederne ikke giver Grundlag for at opgøre Tabet anderledes, kan han kræve Betaling i Mønt, der er gangbar paa det Sted, hvor Betaling skulde ske, efter Kursen paa den Dag, da Gælden skulde være betalt.

Kurstabet skal dog ikke erstattes, hvis Forhalingen beror paa Fordringshaverens Forhold eller skyldes Lovgivningsforanstaltninger, Standsninger i den almindelige Samfærdsel eller lignende uovervindelige Hindringer, som Skyldneren ikke burde have regnet med ved Gælds brets Udstedelse.

§ 8.

En Bestemmelse i et Gælds brev kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vilde være utilbørligt eller klart stride mod god Forretningsskik at anvende den.

§ 9.

Overdrages et Gælds brev til Eje eller Pant, indestaar Overdrageren for, at Fordringen bestaar. Dette gælder dog ikke ved Gaver og heller ikke, naar Erhververen vidste, at Fordringen ikke bestod, eller havde Grund til Mistanke derom.

§ 10.

Overdrageren af et Gælds brev indestaar kun for Skyldnerens Vederhæftighed, naar han har paataget sig det.